

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, четвер 1 січня 1942.

Ч. 1 (42).

НА ФІЛІПІНАХ СИЛЬНІ АТАКИ АВІАЦІЇ

Не робити „з мухи вола!“

Маніла під японськими бомбами

Філіппіни зазнали останньо нищальних налетів японської авіації. Атакували Манілу, її порт та велику авіаційну базу Ніколса. Бомбами знищено на землі 7 більших літаків і 18 авіаційних, у повітрі 2. Висаджено в роздух величезні авіаційні галі та знищено один важливий поїзд. Передмістя Маніли, як показується, в основному урешеними місцями, бомбардували літаки з висоти 60 метрів. Показується, що Маніла є фортифікованим містом, хоча Рузвельт донедавна розголосив, що столиця Філіппін є незахищеною і відкритим містом.

Зайняття міст Іпог і Кучін

На Малайському півострові злобуто місто Іпог по пролозі на лінії Пелема та оточенню міста з 3-ох сторін. Є це друге з черги найбільше місто цього півострова та головний центр видобутку цинку. Має воно теж велике стратегічне значення. По зайнятті цього міста японська кампанія в цій районі вступила в другу нову стадію воєнних дій.

На острові Борнео зайнято Кучін, головне місто султанату Сагаван. Це дуже важке місто, бо є осередком нафтової продукції та поставання гуму, а одночасно є великою бойовою базою на цій острові. Знає вона її в цій районі в подібній такій, як Сингапур на Малайському півострові.

Два ворожі підводні човни затоплені

Під час морських операцій біля острова Борнео японські морські сили затопили 2 ворожі підводні човни. При цьому затопили: один японський ескадрений та один виллований.

Сингапур кличе за поміччю

Тривожні тона сингапурської радіовиспівки

В Сингапурі вже досі поважно хвилюється японськими ударами в Малайському півострові. Гачою кильня в Сингапурі вдала на траву, звертаючись до агентам до Черчіллі і Рузвельта і гетьло прийти вжитою твердістю до допомоги. Якщо Англія і Англія не прийдуть в найкоротшому часі військових військ, танків та необхідних одиниць авіаційної флотії, Сингапур може опинитись в безпосередній небезпеці. Екстремі безпосередньої загрози

не нема, але гона кожного дня зближається. Оточення Сингапуру — це одночасно загроза для Малайських островів, Голандської Індії, Австралії, а навіть Нової Зеландії, це відокремлення Індії та Брані. Сингапурська радіовиспівка нагрікні з жертваста з порадою більше діяти, а менше радити й говорити.

Великі успіхи також і на китайському фронті

Японія почала одночасно офензиву проти китайських військ Чін-Кай-Шеа, американсько-англійського союзника. Офензива ведеться на захід від Шангаю. Ще тиждень тому на великому фронті проломано повшиї 40 китайських дивізій. Тепер найновіші повідомлення говорять про зайняття дальших теренів та міст на захід від Шангаю. Заява прем'єра Того перед парламентом про скоріше відвоювання китійського фронту набирає тепер реальною значення.

Англійці про Вашингтонську конференцію

Щоб відвернути увагу світу від своїх воєнних невдач, зокрема останньо на Далекому Сході, англійська й американська пропаганда поширє брехливі вісті, ніби то конференція трьох союзників у Вашингтоні буде мати вирішальне значення для цілої дальшої війни. Це ніяк не облегшить катастрофічного становища Англії і Америки в конфлікті з Японією, в якій завели свої країни Рузвельт і Черчілль.

Конференція Ідена зі Сталіном

Згідно з повідомленням радянського міністра Ідена знаходиться в Москві, де відбува конференцію зі Сталіном.

Заява Рузвельта до населення Філіппін

Президент Рузвельт видав заяву до населення Філіппін, щоб вони стали опір японцям та помагаю американським військам. Рузвельт хоче допровадити Філіппіни до знищення, а цивільне населення кинути у вир війни, коли видас тако заяву, гачсть післати на Філіппіни американські війська.

Єрусалимський Муфті представникам японської преси

Провідник арабських націоналістів, великий Єрусалимський Муфті заявив представникові японської агенції Дамей таке: Успіхи Японії будуть мати значення не тільки для неї, але й для інших народів, які ведуть боротьбу проти Англії.

В психіці нашої суспільности в останніх часах зайшла характеристична зміна. Колись був час, що в нас панував стоїчний спокій навіть супроти звіщ, які вимагали заї тересування й порушення цілої суспільности. Це був стін, що його ще Іван Франко характеризував як „Сотокудський сон“, а який і пніше пятаував І. Галакціон Чинка у фейлестоні „Не даймо спроекотатися!“

Останнім часом у нашій суспільности викладск подій і переживань останніх років прийшли характеристичні зміни. Прийшк в стан хворобливої поденервувачна та врагливости на всі прояви нашого національного життя. В наших масах вирощилася страшна пдюрлівість, яка каже в усякому факті, в усякій події, хоч би найдрібнішій, бачити систему, бачити ланку в пляновій акції, звернений на знищення всього українства.

Серед наших людей є одиниці, так сказати би „професійні пнікмахери“, що вважають за свій слятий обов'язок за рувати спокій і життя всьому сльї му оточенню.

Ті люди — зрештою нерав дуже гарні й патріотичні одиниці — не можуть здобути ся на стільки обективности, щоб бачити цілість нашого життя, нашого положення й умовин нашого розвитку. Вони не завдають собі труду, щоб підсумувати всі плюси в нашому розвитку. Їм хапається поодиноких потягень поодиноких людей — чи то поляків, чи то людей, із поляками звязаних походженням, світоглядом і т. д., в кожному разі людей, що не мають ніякого вальву на цілість нашого національного життя, й ті чого і дивидуалні виступи узагалнісують, роблять із них засаду, принцип, що відноситься до цілої нашого національного життя. На тій підставі голосять воли

„urbi et orbi“ про зміну курсу проти українців, про плян знищення всього українського життя і т. д. При цьому досім не беруть під увагу, що загальний розвиток подій і фактичний стан зовсім не дає можливости допустити такого курсу. Ті люди не хочуть бачити того, що це були приватні вискоки поодиноких людей і що відповідні вщі органи зликували їх зараз, як вони дійшли до їхнього відомка.

Гри тьму діє всемогуча сплетня. Поки вістка про якийсь факт перейде місто, до неї доддадуть двічі стільки, що буде на речі.

Не говорити вже про це, що доходить на провинію. Тут густо часто переповідається фантастичні факти з нашого національного життя. Тому особливо про національні вістки треба приймати з великою обережністю, бо їх можуть легко вюдисвати проокатори.

І цього роду багато встєй ходять поміж нашими людьми й розбурхують при людну опію.

Такі вісті підхоплюють чужі чинники, яким залежить на ширенні захолоту, й передають їх дальше.

Без сумніву, що стрічаються в поодиноких діляках поодинокі факти, для нас шкідливі, але ж це або поягнення осіб, із нашими тереном не обзнайомиєних, або поодиноких осіб нам ворожих. Практика виказала, що інтенвенції в таких справах мали завжди погний успіх.

Тому замість робити з цих справ узагалнення та далекобідучі висновки, — треба тако факти, але дійсні, не перебільшені й перекручені, подавати Українському Комітетові, який зверне на них увагу покликаних чинників і гачевно дібється усунення тих небажаних явищ. (вр)

Затоплення большевицького підводного човна

Румунській воєнний корабель „Реджина Марія“ загонив один совітський підводний човен на водах Чорного моря. Це вже другий совітський підводний човен, затоплений в грудні румунською флотією.

Зі східного фронту

Під заслоною снігові большевики повлі сильний наступ на південному відтинку. Нїмьські, словацькі і італійські частини перейшли до протинстпу між великого холоду. Протинник залишив на полі 300 убитих та багато воєнного матеріялу. Багато понало в полон.

На фінському фронті дють розвудувальні частини і артилерійська перестрїлка.

Втрати ворожого летунства на Далекому Сході

Згідно з повідомленням Імператорської Кватири ворожа авіація втратила на Малайських островах за останній тиждень 56 літаків.

Затоплення 16 підводних човнів на Тихому Океані

Морські сили Японії, що оперують на водах Тихого океану, затопили 16 підводних човнів противника, а дальших багато ушкодили.

Наслідки налету на Цебу

Наслідки японського налету на Цебу (один з Філіппінських островів) величезні. Крім великих знищень загорілись збірники олівин й Сенанни, яких довгий час не можна було загасити.

Японський прем'єр на аудієнції у цесаря

Японський цесар (мікадо) приїняв на аудієнції прем'єра Того, який вдав йому звіт з воєнного та міжнародного положення.

Звідомлення ВКЗС

З Головної Квартири Фіраера 30 грудня 1941.

На різних частинах східного фронту відбито сильні ворожі наступи. На Чорнім морі літаки затопили один советський винищувач і один крейсер. Сильні атаки ворога між 21 і 28 грудня відбили німецькі частини теж і на мурманському фронті мимо великих морозів і заметі. На захід від Фарерських островів затоплено один англійський транспортний корабель. Винищувачі підводних човнів, що сутр вджали конвой німецьких кораблів, збили 3

англійські літаки. Конвой заїхав щасливо до с.о.ї моти.

В північній Африці бої йдуть коло Аджедабі з успіхами для військ осі, причім розбито 74 ворожі танки, а багато англійців взято в полон. Німецькі літаки були спримовані на Мальту, де близько Лязальти затоплено ворожий корабель, збито 5 англійських літаків, а один знищено на землі.

Конференція прем'єра Таї з представником Німеччини

Прем'єр Таї, (який, що заключив союз з Японією,) відбув конференцію з дилломат. представником Німеччини, на якій підкреслив неохватну постанову своєї країни боротись по стороні держав пакту трьох та висловив впевненість про дружні та приязні відносини Таї і Німеччини, які доведуть до спільної перемоги.

Доля засланців зі східних українських земель

„Самбірські Вісти“ помістили в 29-ому числі опис мандрівки політичних галицьких в'язнів, яких більшовики шикли гнати поза фронт. Всі ті в'язні робили денно від 35—40 км. Так вони перейшли 560 км. Наперед їх гнали до Прилуки, але тому, що німецька армія вже відходила під Чернігів і Гомель, їх відіслали до Ромнів, в Сумській області. Там вони також недовго були. Звідтіля відіслали їх на Полтавщину, до „Сільськогосподарської колонії“ поправи ч. 20^а, що була в селі Божків. Усіх в'язнів було в Божкові 8 тисяч, які працювали на приділених їм 15 тисячах га землі. Галицькі в'язні перебули в Божкові 12 годин, ошля їх відвезли на філію ч. 3 до цукроварні в Скороходіві. Там Галицькі в'язні працювали на полях до 22 серпня, коли їх всіх скликали назад до Божкова. В Божкові відбулося віче галицьких в'язнів, т. зв. мітинг. Начальник колонії пояснив, що на основі „указу“ советського уряду з 12 серпня ц. р. всіх колишніх польських громадян, без огляду на національність, звільнять і відішлють до Оренбурга і до Омска. Там мають вони ввійти до польської армії, яка буде воювати проти Німеччини. При тій нагоді він зазначив, що всім, що будуть плентатися по Україні, розстріляють. 31 серпня галицькі в'язні дістали особисті папери і білети на подорож. Після цього їх відставили до поїзду. Один з тих галицьких в'язнів встиг якось залишитися на терито-

рії, яку пізніше зайняли німецькі війська і таким чином він дістався до Галичини і до Самбора. Редакція „Самбірських Вістей“ передрукувала в перекладі на українську мову особистий документ цього громадянина. Його зміст такий: Печатка-стемпель: УРСР, Народний Комісаріят Внутрішніх Справ, Управа НКВД полтавської області, Відділ Ісправтрудеколонії, Сільськогосподарська Ісправтрудеколонія ч. 20^а, 31. 8. 1941. а ч... (дальше пропущене) ст: Божків. Півд. з. Д. Посвідає. Пред'явник цього, громадянин Кр. Ів. Г-ич, рік народження 1900, місце народження село Чапалі старосамбірського району, дорогобицької області, на основі „указу“ президії Верховної Ради СРСР амністований як польський громадянин, має право вільно проживати на території СРСР за винятком пограничної полоси, заборонених смуг, місцевостей, в яких проголошено воєнний стан і режимних міст першої і другої категорії. При цьому є: невеликого. Громадянин К. Ів. Г-ич спримується у вибране для нього місце проживання в місто Оренбург. Ця посвідає важна три місяці і підлягає зміні на паспорт. Складене стверджується підписом і печаткою. Начальник І. Т. К. ч. 20 НКВД. (підпис не читкий). Кругла печатка — наоколо: УРСР, Управа НКВД полтавської області. В середині: Відділ місць улавлення: Сіль.-госп. ісправтрудеколонія ч. 20 ст. Божків.

ЦЕРКОВНІ СПРАВИ В УКРАЇНІ

В дуже строму часі по звільненні українських земель від більшовицької окупації, у Почаївській Лаврі зібрався самочинно „соброр“ пр-вославних єпископів під проводом архієпископа волинського Олексія Громадського, який виніс постанову про створення т. зв. Автономної Православної Церкви в Україні, підлеглої „благодетелю“ патр-шого престолу“ в Москві. У склад цього „соброру“ входили прім названого архієп. Олексія, та Олександра (нісцького) такі, давно віомі зі свого протуукраїнського настанлення єрархії, як В-німін, Даміан, Пастел Імон, (Імон і Антоній Д-яні з цих архієрєпів (Пастелєймон, Даміан) дістали пр-дмет своє свячення від червоної Москви, а архієп. Олексій і Іван з початку 1941 року до московського „благодетеля“ на переговори у справах православної церкви в Україні. Тому м-жия згодуватися, що постанови поч-ісько о „соброру“ були ініційовані Москвою. Із усіх церковних членів „соброру“ оми тільки єп. Олександр (нісцький) відмовився — відчас захоплення більшовицькими західно-українських земель — визнати авторність московського червоного патріаршого намісника.

скликали новий „соброр“ у Почеві, який без чийогось доручення, спільного прозуміння й ухилювання проголосив архієп. Олексія Громадського митрополитом Автономної Православної Церкви в Україні. Роблячи це все без відома й участі не тільки трьох українських єрархів, а саме: архієпископа Полікарпа, архієпископа Іл-ріяна, архієпископа Паладія, а й митрополита варшавського Діонісія.

Цей самочинний виступ почайського „соброру“ викликає уже не протести, а отверте обурення серед широких мас українського населення, як чия спримована віднесення небажаного й небезпечного закону оту в Україні, в теперішніх тяжких історичних часах. О-дним єдиним єдиним бажанням добра для України й одною єдиною думкою покласти край непрошеному сиробам в роких чинників внести розбрат у широкі маси в Україні, українські церковні і ради стали на єдиноплинне негнйство йти єдино-правний тимчасовий церковний орган у Києві, який би упорядував справи української Православної Церкви. Прикладаючи всіх сил до негайного створення цього церковного правного органу, українські церковні Ради заволоділи визнють конечну потребу відновлення Української Автокефальної Православної Церкви, що в своєму часі під проводом змученого більшовицькими митрополита Лялківського — так багаті спривалася до зміщення національного духа українського народу й уритування Православної Церкви від більшовицької заглади. Ціла низка винесених церковних радями постанов у цій справі жде на своє остаточне вирішення.

(Крак. Вісти).

Зберігаймо обірник та обминемо голод

Достосовуючи наші господарства до воєнних вимог, ми мусимо їх силою факту раціоналізувати, так під годівельним, як і збіжженим оглядом, керуєчися при цьому кращою обробкою ріллі її угноєнням.

Управа ріллі на довгий час у нас, без дозову органічної матерії до ґрунту, майже неможлива. Тому-то конечною й економічною передумовиною є утримання врожайності ріллі через довіа обірника в потрібній кількості. Наприклад, господарська наука вчить, що середньо убуває з ґрунту річно коло 20 метричних соттарів на один гектар органічної маси (чи порохлячки). На легких землях те убування може виносити навіть 30 метр. соти. із га. При таких стятях порохлячки в ріллі є конечним навожування обірника в кількості від 80—100 метр.

соти на га, або 15—20 фір на га. Отож, щоб господар таку кількість обірника міг мати для угноєння кожного свого управного куска землі, то мусить тримати відповідну кількість домашніх тварин, так, щоб на один га орної землі випадала одна доросла штука, а в ніякій випадку менше. В додатку обов'язком кожного господаря є ще й відповідна опіка над обірником, дбайливе переховування гноївки, а дальше використання всякого роду відпадків на комности.

Коли ж до цього господар іще збільшить посівну площу під метеликоцвітні рослини, то й видатність ґрунту збільшиться напевно. А тоді й годівельна господарка прибере більшого розмаху, як дотенер. Тоді ж то для господаря й контингент не буде такий страшний, коли він із посіву буде зби-

НОВІТНІЙ ДЖІНГІСХАН

Сьогоднішню війну з більшовицькою авалом можна добре порівняти до дуже подібного моменту з історії, спеціально з історії України. Всі ми, з малих дітей уже, читали про часи „лихоліття“ України, коли дні, кровожадні татарські орди вустошили українські села та городи, шалали були вше середшю Європу та які здерали — у її поході на півдній Заходу — вінецький плецький князь Гайріх Побоєний.

Ця знаменна історична подія відбулася — дивним тепер для нас збігом обставин — рівно 700 літ тому 60 1241 р. Вожемо ця історична подія в дивний збігом обставин лавоз тому, бо сьогодні, знову у 1941 р. мусуємо 700 літ від здервання першого монгольського па туву на Європу, а нині васько другу, ваваста вже аломану, сарову — монгольського відбоу європейських країн. Діковинні наваганія більшовицьких орд — що в їх персональному складі, крім мішавини північних шродів Сходу та родювтих монголів, вкдє передоє місце займає ще й шидієська дест, уквєзна раса, як у 1241 році — аному ж той сам ві-

мецький орден; новітня націонал-соціалістична Німеччина Адольфа Гітлера.

Тому й нині, при сумерку II-го Джингісхана, кривавого, кремлівського деспота Сталіна, — не від речі буде пригадати часи його попередника, проймавчі жахом і такі близькі більшовицьким офдам, не звлажачи на словикрату різницю століть.

Отже — хто такий був Джингісхан? Господарі племена монгольської раси займали вже від вчасного середньовіччя простір на північ від Китайського мур, що його збудовано приблизно в III ст. по Хр. Монгольський нарід, що склавсяє головно з пастухів та мисливців, не мав ніякого державного провідництва, чи якоїсь державної форми взагалі, а розпадався на племена та орди. Їхнім осередком уважались історичи місто Каракорум, положене в середній частині Азії, на відстані від Байгальського озера. Сьогодні з цього старинного города залишилася тільки руїни.

На початку XIII ст. відбулася представнива монгольських племен у місто Каракорум на нараду в палати хана.

Поміж ними появилася ненадійно високопочитаний серед усіх монголів чарівник та віщун із вистюго, що йому завився чоловік надлюдської величини та приказав, щоб хан Темуджан від тепер називався Джингісханом, це значить ханом над ханами. Божі сили призначили Джингісханові підбити всі краї і народи під свою владу й розвести над ними монгольське панування.

Доручення віщуна виконано і Джингісхан став необхідним володцем усіх монгольських племен та орд. Цей молодий, соревалітний чоловік розпочав зразу свої, призначені богами, війовничі походи. Перший підбій слідую на північну частину Китаю. Китайський мур переступлено, наступ продовжено до Пекіна, столиці Китаю, а китайську пануючу династію скинєво з престолу.

Декальа літ опісля розпочався другий підбій. Він був сприваний на волудневий захід. Через дребти гравичних гір проредерили монгольські вершники у туркменсько-перську державу. Монголи спалили столицю цієї країни, старовинне місто Бухару з усіма її передісторичними нав'ятками. Мешканці побижали, головно старших, молодих брали в неволю. Так

поступали опі орди у кожній завойованій місцевості.

У 1227 р. Джингісхан помер. Його держава, що складалася із завойованих частин, розділено поміж його чотирьох синів, що продовжували батьківські грабунки.

До них долучився ще й Джингісханів син Батій, котрий, після упадку хана півострова Кореї, проредеря через Джунгарські форти на захід та завойовував Туркестан. Звідтіля поїмажував на Каспійське море. Дялі грабунки слідував уже в напрямі на воєнто Волги. Орди Батія здобули Москву, яку спалили та в короткому часі підійшли до столиці України, Києва. Тут заступили їм дорогу українські князі, що об'єднались до спільної оборони з половецькими військами. Монголи розбили їх над рікою Калков. Було це у 1224 р. Ця битва здержала монголів. Вони повернулись на Урал. Відтуге вдарили на Україну у 1240 р., що знову мусів зводити країну бої галицький князь Данило Романович, у 1253 римським панов королівською короною. Данило був примушений їхати до хана з поклявками та признати його зверхність.

Україна спалила кровю й сльозами у це лихоліття.

З КОНЦЕРТНОЇ САЛИ

В п'ятницю 26 н. м. о годині 11 ра-но, в салі при вулиці Вірвеській 1. відбувся мопартівський концерт, під протекторатом Окружного Старости. Оркестром правив проф. Микола Колесса. Невелика, але чепуренька зала була заповнена добірною публікою з кругів німецьких цивільних і військових властей, та наших слухачами, що доволі численно прийшли послухати концерт. Звичайно українське громадянство не цікавилось симфонічними концертами. Тим разом уважало відповідним прийти, чи тому, що протектором був високоповажна і улюблена особа, чи коже для того, що хотіло подивитись на нового диригента. Та як би воно не було, ніхто навпевно не жалув свого труду, бо в Станіславові ледви чи чув хто таке старанне виконання творів геніального вистія тонів.

Концерт розпочав коротенькою промовою в німецькій мові Окружний Староста, а по українськи переклав дир. Кичу. Темою промови був станіславівський Мистецький Союз, котрий має бути заснований в цілях підтримання та плекання мистецтва. Описав дир. Недільський в короткому рефераті амальван музичну творчість безсмертного Мопарта. Врешті симфонічна оркестра театру відіграла три твори світового композитора: Весілля Фігара, Серенаду і симфонію Г.Мол. Повна диригент проф. Микола Колесса перед пультим викликала феєричною ошелески. Наші верні жури тоненької лісочки-багутьи заохопили увагу видців і слухачів. Вони вдихалися, як ціла оркестра під поглядом і виразом лица диригента виконувала все, чого від неї керівник німагав, як кожний інструмент видавав зі себе тон чистий і вирний музичному творові. Проф. Колесса в короткому часі виконав недавно сконспектовану оркестру. С невимадія, що вона швидко краще буде грати, бо нею диригує найбільший наш диригент сучасний. Докладну оцінку гри оркестри поліцав фаховому рецензентові. М. Д.

НОВИНКИ

СЬОГОДНІ — четвер:
Гр. 1942, М. Бон.
ЗАВТРА — п'ятниця:
Ігнатія Богов.
ПІСЛЯ ЗАВТРА — субота:
Юліані мч.

Преска списав Іван Бучко вертає до Львова із Зєднаних Держав Америки, покинув спивав в Римі. Преска, привів вістку, що уряд Зєднаних держав Америки настроений ворожо до українців, що перебувають у Зєднаних державах Америки, підпорядковуючи їх, що належать до німецької імперії колонія. Під свим Нью Йорком виготовив спец-транційний табір на 750.000 осіб і українське громадянство в цілях збере, що велика його частина вкортці опиниться в тому таборі, як інтернована.

Допомогова акція для полонених у Станіславові почалася дня 29 с-рня 1941 р. від того дня по вишній день 30 грудня т. с. за повних 4 місяці дістало поміч наших секції 3310 людей. З них по більший часті полонені, відтак арештовані і вивезені і переселювані жертви большевицького режиму, також кілька дітей-сиріт, що вертались домі з большевицьких гуртожитків до родин і реемігранти на Укр-Іау. По національності були по переважно українці, але і руськи, польки, росіяни, грузини, латві. Звідки заходив промову Ж. С. У. дістала Секція опинилася в кімнаті 1 і 2 пов. на залізі, дорці і там через цілий час усмішно здала свою допомогою акцію силами цнрої і віданой прати 11-ль з Ж. С. Укр. і других, числом 74. Полонені і арештовані, що переждали через нашу етатику, чи то дальше ідути, чи р-аходиться по вишній області, дістали допомогу х-рчову, відпочинкову, в разі потреби в грошах і білизні, оград хліба на д-р-ту. В кімнаті випочинкової с

лішка, де вони відпочиваючи ждуть до наступних поїздів, почувють, або в різних с-учаях ждуть відвед-ння до ліч-вни. Хрч для полонених доставляв кухня Суєвільной Оліви в виді готових обідів, хліба, цук, у, кави (давніше молоко чи шо), а дежурні пані, маючи на місці електричну машинку, старались все подати людям тепло гарячу страву.

Тут належить додати, що наші дежурні пані були свідками чудових стріч, де бать-о найшов сина, жінки — мужа. В останніх днях зі зменшенням нове-твючих полонених допомога на залізі дорці поволі устале, але з те допомогою акція для таборів розвинула свою діяльність при Укр-Іаському Комітеті, до повним ходом іде праця дальше. О. М.

ПОЛІЦІЙНА ХРОНІКА

Крадіж роверу марки „Харків“ та гардероби. Громадянин Бродович Омелько за-доси на поліції крадіж свого роверу марки „Харків“ та гардероби на суму 800 зол. Справою зайнялась поліція.

Вкрали 7 мішків цукру. Пру вул. Ковальська ч. 23 злодії закрались до крамниці Народної Торгівлі і та забрали 7 мішків цукру, з яких кожний мішків 25 кг. цукру.

Крадіж білизни та гардероби. Громадянин Теофіл Соромевський та Онисин Орач оголосили на поліції крадіж білизни та більшої кількості гардероби на загальну суму 1600 зол. Справою зайнялась поліція.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

господарсько-промислової, торговельної спілки „ОСНО І Д“ — кооператива з обмеженою зоружою в Станіславові.

Відбудуться в неділю, дня 4 січня 1942 р., о год. 14 (2 попол.) в зьокладі кооператива при вул. Германа Грінга ч. 4, з таким порядком нарад:

- 1. Відкриття Загальних Зборів
- 2. Звіт з діяльності кооператива, за час від 1. VII. — 31. XII. 1941 р.
- 3. Зміна статуту
- 4. Вибір 6 членів Наглядної Ради і 3 заступників
- 5. Затвердження плану бюджету на 1942 рік
- 6. Висес-я й запити.

Якщо в означеному часі не являться

відповідна кількість членів, відбудуться Загальні Збори того самого дня, в тому самому приміщенні й з тим самим порядком дня, — о год. 15 (3 попол.) без огляду на кількість членів.

Голова Наглядної Ради
Стопанія Антонювичева.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ І СКЛАД ПАПЕРУ М. САМОВЕРСЬКИЙ

Станіславів, вул. Адольфа Гітлера 19 телефон 18-63 (найбільша книгарня в кол. Станіславівській; му вос ідств) поручає й експедиції: ШКІЛЬНІ І ПІДРУЧНИКІ.

- 1. Всі книжки краківського видавництва.
- 2. Львівські видання. 3. Драматичні твори вид-ва „Русалка“ Галузяка.
- 4. Всі видання варшавського Наукового Інституту.
- 5. Дитячі книжки видання „Світу дитини“.
- 6. Свят й національні образи та триауби.
- 7. Портрети Фірера і с-аст-ки.

Крім цього експедиції: Видання „ДО СВІТЛА“ в Станіславові.

- а) Стінний зьоклад оровній календар на доброму папері з виш зьоклад.
- б) Збірка казок і вірнів, посібник для вчителів 1-ого класу та для виховниць садків і д-т-в „Наша радість“ — 2 зол.
- в) Збірка казок і вірнів — посібник для 1-1 кл. „до Сонця“ — 2 „
- г) Книзь Бравдан, іст. олов, з IX ст. з кольоровими ілюстраціями — 1 50 „
- Німецький самовчитель проф. Калюновича — 5 00 „
- Німецько-український словник — по 5, 5 50, 6 70 „
- Книшеньковий календарець — 0 6 „
- Календарик — по 1, 1 0 „
- Нім.-поль. та поль.-нім. словник 7 „
- Нім.-укр-їнський самоучок — 1 50 „

Тому, що пошта не примієє дісланат, треба гроп і вислати наперед переказом. На порто прилучити при одній книжці 50 гр., до ваги 1 кг — 1 зол. Повнад 1 кг — 3 „

Катальга на бажання вислається безплатно. 116 5-6)

ЛЯМПА „ГЕЛІОС“ ЦІНА 38 ЗОЛ.
Один ладуюк карбіту на 6 год. — 40 грощ.
Користуйтеся дешевим і здоровим світлом з оригінальною карбітовою лампою „ГЕЛІОС“
Одинока продаж карбіту і ламп „Геліос“ на Станіславівщину тільки у Ф-мі
ВОЛОДИМИР БОРИСЮК
СКЛАД ФАРБ — РИНОК 30

Ф-ма ІВАН ДИЛИПЧАК
Вул. Адольфа ГІТЛЕРА ч. 8 (біля „Бати“)
одинока на Станіславівську область затвердженя Головинки Відділом Пропаганди в Крєкові
ПРОДАЖ:
1) портретів Рєжда А. Гітлера та інших німецьких достойників, як рівнож українських визначних мужів та образи цих портретів.
2) німецьких книжок націонал-соціалістичного та пропагандистного змісту.
3) німецьких відзнак, браворів та інших декоративних матеріалів.
4) великий вибір німецьких шкільних книжок, самовчителів та словарів.
5) продаж поштівок та всякого рода шкільного приладдя й паперу.
Ціни, що відносяться до § 1, 2, 3, 4 — такі самі як у Шімєччині.

Дрібні оголошення

ХТО ЗНАЄ, де перебувають мої парохієви з Угорняк, ставіславівського повіту?
Василь ДОВГАН, син Дмитра, уроджений 1919, мобілізований 1940.
Михайло Д. ВГАН, с. Дмитра, ур. 1920 мобілізований 1941, був у полоні в Ярославі.
Петро ІВАСИШИН, с. Івана, уроджений 1919, мобілізований 1940.
Василь ІВАСИШИН, с. Якова, уроджений 1919, мобілізований 1940.
Юрко ЛЕВИНСЬКИЙ, с. Олекси, релом з Галича, мобілізований з Угорняк 1941.
Василь МИКИТИЦЬ, с. Мик-Віла, уроджений 1919, мобілізований 1940.
Іван НИКОЛАЙВ, с. Прокоча, уроджений 1908, мобілізований 1941.
Михайло САВЧУК, с. Івана, уроджений 1910, мобілізований 1941, був у Довбасі.
Іван ТКАЧИК, с. Матія, уроджений 1915, мобілізований 1941, був у полоні в Ярославі.
Василь ТОМИШИН, с. Дмитра, уроджений 1908, мобілізований 1941, був у шпиталі в Холмі.
Іван ЧУБЕН, с. Олекси, уроджений 1919 мобілізований 1940.
Дмитро ШИХУТКА, с. Івана, уроджений 1909, мобілізований 1941.
Михайло ШИЛІГЕВИЧ, с. Фльорія, уроджений 1904, мобілізований 1941, був у полоні в Ярославі.
Михайло ЯЦІВ, с. Івана, уроджений 1907, мобілізований 1941.
Ілько ЯЦІВ, с. Івана, уроджений 1919 мобілізований 1940.
Вістки прислати на мою адресу, вередом їх р-д нам.
о. Михайло Ганушевський, парох в Угорняках, пошта Станіславів.
Укр-Іаський О-ружний Комітет
Телефони: Прєд-да — 14 69; Суєвільна Оліва — 15 14; Сича в-ль молодю — 14 71; Господарський сп-вч — 14 70; Фінансовий Від-л — 14 73.
Ш-кою сина Івана ДАНИЛЮКА, літ 24, з села Червова, змобілізованого 14 квітня 1941 року. Перебував до в-буху війни в Радехові, офісал прєолов без вістки. — Ласкаві відомості: с. Червова, повіт Станіславів, Микола Данилюк, 351 (1-8)

Хто знає про перебування: — Іван ШТОГРИН, син Василя, уроджений 1910, мобілізований у травні 1941, в лонєвий. Останні відомості з Проскурова, арештован в Українській Полоні. Вістки прислати на адресу: Штогрин Софія, Старі Скородохи, повіт Рєгатів. — Прохачмо Рєдакцію „Нова Д-ба“ в Берліні повторити цю оповістку.

Хто знає про перебування: — Павло МАКСИМЮК, син Семена, уроженний 1921, заарештований 20 грудня 1940, засуджений на 10 років. — Василь МУР-МИЛЮК, син Степана, уроджений 1919, заарештований і засуджений на 15 років. — Гривцько ГОРДІЦА, син Онуфрія, уроджений 1914, арештований 13 грудня 1941, засуджений на кару смерті, всі вивезені 23 червня 1941 зі Станіславівської невідомо куди. — Вістки прощуподувати на адресу: Семен Максимюк, син Павла, Віддінів, повіт Сєв-тин.

Хто знає про перебування: — ШКОРОПАД Микола, син Семена, уроджений 1918 р., покінчивий до війська 21 жовтня 1940. — ШКОРОПАД Михайло, син Тараска, уродж. 1914 р., покінчивий до військ в 21 жовтня 1940, Прикарський край, Ворошилов. — Вістки прощуподувати на адресу: Петро Шкоропад, син Семена, Віддінів, повіт Сєвтин.

Уважною заублето документ, дня 15 грудня 1941 в полоні в Ільича до Станіславова, в-шпорі, залучивши офісаліцію й легітиміцію „Фолькдейчер“ — Стасіна Марія.
Відповідальний редактор
Дмитро Грєгольвський.
Друк і Видавництво
Українське Видавництво часописів і журналів для австрійської Галичини Львів.
Рєдакція й Адмін-ція:
Станіславів, вул. Лєсі Українки ч. 3/1, телефон ч. 16 3.